

The background of the cover is a vibrant night sky featuring the Milky Way galaxy. The galaxy's core is visible as a bright, yellowish-white band of light, transitioning into a colorful display of blues, purples, and greens as it stretches across the sky. The sky is densely populated with stars of various colors. At the bottom of the image, the dark silhouettes of a forest of evergreen trees are visible against the glowing horizon.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Adrian Ebens

Înțelepciunea lui Dumnezeu

o introducere în Marea Controversă

Adrian Ebens

Descărcați audiobookul gratuit

<http://fatheroflove.info/book/view/wisdom-of-god>

© Adrian Ebens, 2018

adrian@life-matters.org

Cuprins

1. Tatăl nostru.....	4
2. Suveranul tuturor.....	7
3. Înțelepciunea lui Dumnezeu.....	10
4. Egalitate.....	14
5. Voința.....	17
6. Se dezvoltă o criză.....	18
7. Realizat după chipul Lui.....	22
8. Tatăl Minciunilor.....	26
9. Umanitate Sedusă.....	28
10. Rezumat.....	33
11. Două căi.....	34
12. Bazele Babilonului.....	36
13. Esența Babilonului.....	40
14. Linia de coborâre.....	44
15. Chemat din Babilon.....	48

1. Tatăl nostru

Când Iisus a fost abordat de urmașii Săi o singură dată, ei au făcut o solicitare foarte importantă:

Luca 11:1 Și s-a întâmplat că, în timp ce se ruga într-un anumit loc, când a încetat, unul dintre discipolii săi i-a spus: Doamne, învață-ne să ne rugăm, așa cum Ioan și-a învățat ucenicii.

Răspunsul pe care ni l-a dat Isus ne spune cel mai important lucru pe care trebuie să-l știm despre Dumnezeu. Actul de rugăciune urmărește să vorbească și să comunice cu Dumnezeu. Numele pe care Iisus l-a folosit drept primul său punct de referință vorbește despre identitatea de bază a lui Dumnezeu și cine este El. Așa ne-a spus Isus să ne adresăm lui Dumnezeu atunci când ne rugăm.

Luca 11:2 El le-a spus: Când vă rugați, spuneți: Tatăl nostru, care este în ceruri

Tatăl nostru. În afară de orice altceva am putea avea în vedere despre Dumnezeu, Dumnezeu este în primul rând un Tată. Această descriere simplă ne spune multe despre Dumnezeu. Ne spune că mai presus de toate, Dumnezeu este o ființă relațională. El vrea să ne adresăm Lui în termeni de relație. Termenul Tată nu vorbește singur despre abilități și putere, ci vorbește în termeni de relația și conexiunea Lui cu universul. El este Tatăl sau sursa tuturor lucrurilor. Deci ce fel de Tată este Dumnezeu?

Moise i-a cerut odată lui Dumnezeu să-i dezvăluie slava Sa sau ceea ce era mai special despre Dumnezeu. Așa a răspuns Dumnezeu:

Exodul 34:5,6 Domnul a coborât în nor și a stat cu el acolo și a vestit numele Domnului. Și DOMNUL a trecut pe lângă el și a vestit: DOMNUL: Domnul Dumnezeu, milostiv și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și adevăr.

Observați ce i-a arătat Dumnezeu lui Moise. El a vorbit despre caracterul Său. Acesta este cel mai glorios lucru despre Dumnezeu - caracterul Său. Este milostiv, milostiv, răbdător, debordant de bunătate și veridicitate. În lumea în care trăim, aceste caracteristici sunt foarte rare, dar atunci când le

experimentăm în altele, majoritatea dintre noi suntem profund apreciați. Apostolul Ioan a rezumat caracterul lui Dumnezeu când a spus:

1 Ioan 4:8 Cine nu iubește nu-L cunoaște pe Dumnezeu; căci Dumnezeu este iubire.

Dumnezeu este un Tată iubitor, care are grijă profund de toată creația Sa. Deci, cât de mare este creația Lui? Biblia ne spune că El este Tatăl tuturor cerurilor și al pământului.

Efeseni 3:14,15 Din această cauză mă înclin cu genunchii în fața Tatălui Domnului nostru Iisus Hristos, de care este numită întreaga familie din ceruri și pământ.

Întregul univers aparține Tatălui nostru ceresc și toată lumea din acest univers face parte din familia Lui. Existând atât de mulți oameni, am putea fi tentați să presupunem că Dumnezeu nu ar putea gândi la toată lumea și unii vor fi uitați, dar ascultă cu atenție ce a spus Isus despre aceasta.

Luca 12:6,7 Nu s-au vândut cinci vrăbii pentru doi vrăjitori și nici una dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu? Dar chiar și firele de păr ale capului tău sunt toate numerotate. De aceea nu vă temeți: aveți o valoare mai mare decât multe vrăbii.

Dumnezeu nu uită de nimeni. El știe totul despre noi și este profund interesat de viața noastră și de ceea ce facem și de ceea ce gândim. De fapt, El nu se oprește niciodată să se gândească la noi.

Psalzii 40:5 Mulți, DOAMNE, Dumnezeul meu, sunt lucrările voastre minunate pe care le-ați făcut și gândurile voastre care sunt pentru noi: nu pot fi luate în calcul pentru voi: dacă aș declara și voi vorbi despre ele, ei sunt mai mult decât pot fi numerotate.

El are planuri speciale pentru noi și visează la ceea ce putem deveni.

Jer 29:11 Căci știu planurile pe care le am pentru tine, declară DOMNUL, intenționează să te prospere și să nu-ți faci rău, intenționează să-ți ofere speranță și viitor. (NIV)

Fiecare lucru bun pe care îl avem vine de la el.

Iacov 1:17 Fiecare dar bun și fiecare dar perfect este de sus și coboară de la Tatăl luminilor, cu care nu există variabilitate, nici umbră de întoarcere.

Cea mai minunată afișare a modului în care Dumnezeu simte despre noi este ceea ce a spus la Botezul singurului Său Fiu - Iisus. Aceasta a spus El:

Mat 3:17 Și auziți un glas din cer, spunând: Acesta este Fiul meu iubit, în care mă bucur bine.

Dumnezeu a iubit pe Fiul Său ca ființă umană. Era foarte mulțumit de El. Marea parte a acestui lucru este că, recunoscând că Iisus este Fiul lui Dumnezeu, putem experimenta aceeași acceptare.

Efeseni 1:6 spre lauda slavei harului Său, în care ne-a făcut să fim acceptați în iubit.

Vom explora mult mai multe despre rolul lui Iisus și de ce a venit El pe pământ și de ce putem și trebuie să fim acceptați prin El. Însă aspectul cheie pe care trebuie să-l subliniem este faptul că Dumnezeu este un Tată iubitor și tandru, care are grijă profundă de noi și este interesat de fiecare aspect al vieții noastre.

2. Suveranul tuturor

În capitolul anterior am observat că Dumnezeu este un Tată iubitor, care se gândește la noi în mod constant și are planuri și visează pentru viitorul nostru. Am observat, de asemenea, că El este Tatăl întregului univers. În această secțiune, vrem să analizăm ce atribute îi permit lui Dumnezeu să fie în această poziție și să facă lucrurile pe care El le face.

Primul lucru despre care ne spune Biblia este că Dumnezeu este Stăpânul și Suveranul tuturor.

1 Cor 8:6 Dar pentru noi nu există decât un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate lucrurile ...

1 Tim 1:17 Acum, Împăratului veșnic, nemuritor, invizibil, singurul Dumnezeu înțelept, fie cinste și glorie în vecii vecilor. Amin.

Deut 6:4 Ascultă, O, Israel: DOMNUL Dumnezeuul nostru este un DOMNUL.

Tatăl este singurul Dumnezeu de la care provin toate lucrurile. Dumnezeu nu a primit puterea, înțelepciunea sau cunoștințele Lui de la altcineva. Tot ceea ce vedem vine de la El.

Isa 40:10-15 Iată, Domnul DUMNEZEU va veni cu mâna puternică, iar brațul său va stăpâni pentru el: iată, răsplata lui este cu el și lucrarea sa înaintea lui. Își va hrăni turma ca un păstor: va strânge mieii cu brațul, îi va purta în sânul său și îi va conduce cu blândețe pe cei care sunt cu tineri. Cine a măsurat apele în golul mâinii sale și a descoperit cerul cu întinderea și a înțeles praful pământului într-o măsură și a cântărit munții în cântare și dealurile în echilibru? Cine a îndrumat Duhul Domnului sau a fost învățătorul Lui? Cu cine l-a luat sfat, și cine l-a instruit și l-a învățat pe calea judecării și l-a învățat cunoașterea și i-a arătat calea înțelegerii? Iată, națiunile sunt ca o picătură dintr-o găleată și sunt socotite ca micul praf al echilibrului: iată, el preia insulele ca un lucru foarte mic.

Psalzii 36:7-9 Cât de excelentă este bunătatea Ta iubitoare, Dumnezeu! de aceea, copiii oamenilor și-au pus încrederea sub umbra aripilor tale. Ei vor fi din plin mulțumiți de grăsimea casei tale; și îi vei face să bea din râul plăcerilor tale. Căci cu tine este fântâna vieții: în lumina Ta vom vedea lumină.

Dumnezeu este atotputernic, ceea ce înseamnă că puterea Lui este nelimitată; nu există niciun sfârșit. Puterea conținută în trilioane și trilioane de atomi provine de la El. Acea putere este dincolo de înțelegere. Este imposibil să-L învățăm, deoarece cunoașterea Lui este infinită, numim acest omniscient. Toată înțelepciunea și cunoștința provin de la El.

Această putere și înțelepciune revarsă către noi prin Duhul Său, care este ca un râu.

Apoc. 22:1 Și mi-a arătat un râu curat de apă al vieții, limpede ca cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

Psalzii 46:4,5 Există un râu, pâraiele lor vor bucura cetatea lui Dumnezeu, locul sfânt al corturilor Celui Preaînalt. Dumnezeu este în mijlocul ei; ea nu va fi mișcată: Dumnezeu o va ajuta și asta devreme.

Prin Duhul Său, Dumnezeu poate fi prezent în toate locurile simultan. Numim această capacitate omniprezență. Din nou, este ceva foarte greu de înțeles, dar observați ce spune Biblia:

Psalzii 139:7-10 Unde pot pleca de la Duhul Tău? Sau unde pot fugi de prezența Ta? Dacă mă urc în cer, Tu ești acolo; Dacă îmi fac patul în iad, iată, Tu ești acolo. Dacă iau aripile dimineții și locuiesc în părțile cele mai îndepărtate ale mării, chiar și acolo mâna Ta mă va conduce și mâna Ta dreaptă mă va ține.

Acest Râu este râul vieții, toate ingredientele pentru viață provin din Spiritul și este Duhul Său care dă viață în noi, care ne menține în viață și inimile noastre bate.

Fapte 17:24-28 Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, întrucât este Domnul cerului și al pământului, nu locuiește în temple făcute cu mâinile. Nici El nu se închină cu mâinile oamenilor, ca și cum ar fi avut nevoie de ceva, întrucât El dă

toată viața, respirația și toate lucrurile. Și El a făcut dintr-un singur sânge fiecare neam de oameni să locuiască pe toată fața pământului și a determinat timpurile lor prealabile și granițele locuințelor lor, pentru ca ei să-l caute pe Domnul, în speranța că ar putea să strângă pentru El și să-L găsim, deși El nu este departe de fiecare dintre noi; căci în El trăim și ne mișcăm și avem ființa noastră, așa cum au spus și unii dintre proprii dvs. poeți: „Căci suntem și urmașii Lui”.

În rezumat, vedem că există un singur Dumnezeu care este cu toții puternici, infinit în cunoaștere și peste tot prezent de Duhul Său. Toată autoritatea și puterea îi aparțin Lui și oricui îi dă.

3. Înțelepciunea lui Dumnezeu

Ar fi o surpriză să crezi că o ființă care este cu toții puternică și înțeleptă se află într-o poziție în care El nu putea face ceva. Ceva atât de important încât fără ea, Dumnezeu Tatăl nu și-ar putea stabili Împărăția.

Când ne uităm la implicațiile mai profunde ale faptului că toată viața, puterea și înțelepciunea provin de la Dumnezeu, ne dăm seama că Dumnezeu nu a putut crea milioane de locuitori în universul Său, le oferim o listă și apoi le spunem să o urmeze. Abilitatea de a se supune lui Dumnezeu, de a avea încredere în El și de a-și păstra Calea de a face lucrurile trebuia să devină o parte a râului care iese din tronul lui Dumnezeu.

Problema este că Dumnezeu nu se supune nimănui și nici nu trebuie să asculte pe nimeni sau să-și urmeze felul de a face lucrurile, deci El nu a putut oferi aceste lucruri. În mare Înțelepciune, Dumnezeu a născut de la El însuși un Fiu făcut după chipul Său exact, a dat tot ceea ce a avut Fiului Său și apoi a creat totul prin El. Înștiințare:

Evrei 1:1-5 Doamne, care în timpuri diferite și cu diverse maniere vorbeau în trecut cu părinții de către profeti, Hath în aceste zile ne-a vorbit de Fiul său, pe care l-a numit moștenitor al tuturor lucrurilor, de care de asemenea, el a făcut lumile; Cine a fost strălucirea gloriei sale și imaginea expresă a persoanei sale și a susține toate lucrurile prin cuvântul puterii sale, când și-a curățit singur păcatele, s-a așezat la dreapta Majestății în sus; Fiind făcut mult mai bine decât îngerii, întrucât el a primit prin moștenire un nume mai excelent decât ei. Căci despre care dintre îngeri a spus în orice moment: „Tu ești Fiul meu, astăzi te-am născut? Și din nou, voi fi pentru el un Tată și El va fi pentru mine un Fiu?

Ioan 5:26 Căci așa cum Tatăl are viață în sine; la fel i-a dat Fiului să aibă viață în sine;

Ioan 5:19 Atunci Iisus i-a răspuns și le-a spus: Adevărat, adevărat, vă spun: Fiul nu poate face nimic din el însuși, ci ceea

ce El vede pe Tatăl face: pentru ceea ce face orice, acestea îl fac și pe Fiul la fel. .

Ioan 8:29 Iar cel care m-a trimis este cu mine: Tatăl nu m-a lăsat în pace; căci eu fac întotdeauna acele lucruri care îi plac.

Ioan 8:42 Isus le-a spus: Dacă Dumnezeu ar fi Tatăl vostru, m-ai iubi, pentru că am pornit și am venit de la Dumnezeu; nici eu nu am venit de la mine, dar m-a trimis.

Col 2:8-10 Aveți grijă ca nimeni să nu vă strice prin filozofie și înșelăciune zadarnică, după tradiția oamenilor, după rudimentele lumii și nu după Hristos. Căci în el locuiește toată plinătatea Dumnezeirii trupești. Și sunteți desăvârșiți în el, care este capul tuturor principatului și puterii:

Absolut tot ce era necesar pentru universul lui Dumnezeu locuia acum în Fiul Său; puterea, înțelepciunea, viața, dar și încrederea și ascultarea, recunoașterea autorității Tatălui și sentimentul iubirii și acceptării Tatălui. Fiul lui Dumnezeu este completitatea lui Dumnezeu Însuși și fundamentul absolut al împărăției lui Dumnezeu.

Phi 2:9-11 De aceea, Dumnezeu l-a înălțat foarte mult și i-a dat un nume care este mai presus de orice nume: ca la numele lui Isus să se plece orice genunchi, lucruri din cer și lucruri de pe pământ și lucruri de sub Pământ; și ca fiecare limbă să mărturisească că Isus Hristos este Domnul, spre slava lui Dumnezeu Tatăl.

Deci Tatăl și-a înălțat Fiul și a făcut din El puterea divină și exemplu pentru univers. Dumnezeu ar transporta Duhul Fiului Său în viețile fiecărei ființe create pentru a le oferi viață, un sentiment de binecuvântare și cunoașterea supunerii și ascultare de încredere. Fără Duhul lui Hristos este imposibil să știi să te supui, să ai încredere și să te supui lui Dumnezeu. Observați ce spune Biblia.

Apoc. 22:1 Și mi-a arătat un râu curat de apă al vieții, limpede ca cristalul, ieșind din tronul lui Dumnezeu și al Mielului.

Ioan 15:26 Dar când va veni Mângâietorul, pe care Îl voi trimite de la Tatăl, chiar și Duhul adevărului, care pornește de la Tatăl, va mărturisi despre mine:

Rom 8:9,10 Dar tu nu ești în trup, ci în Duhul, dacă este așa încât Duhul lui Dumnezeu să locuiască în tine. Acum, dacă cineva nu are Duhul lui Hristos, el nu este niciunul lui. Iar dacă Hristos este în tine, trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață datorită dreptății.

Acesta este motivul pentru care Isus este numit înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Personalitatea lui Hristos este transportată prin Duhul lui Dumnezeu prin univers în fiecare ființă creată. Înțelepciunea lui Hristos vine în inimile noastre cea care ne învață cum să iubim și să ascultăm Tatăl; viața lui Hristos este cea care animă fiecare nerv și fibră a ființei noastre și ne menține în viață.

1 Cor 1:24 Dar pentru cei chemați, atât evrei, cât și greci, Hristos puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu.

1 Cor 1:30 Dar voi sunteți în Hristos Isus, care din Dumnezeu ne-a fost înțelepciune și dreptate, sfințire și mântuire.

Prin urmare, Duhul lui Hristos este o persoană care le dă înțelepciune să facă lucruri și să fie dreți și buni. Solomon a vorbit despre acest lucru și despre modul în care înțelepciunea funcționează în univers.

Prov. 8:12-21 Înțelepciunea locuiesc cu prudență și aflu cunoștințe despre invenții inteligente. Teama de DOMNUL este să urăsc răul: mândria și aroganța, și calea cea rea și gura gălăgioasă, o urăsc. Sfatul este al meu și o înțelepciune solidă: am înțelegere; Am putere. Prin mine domnesc regi, iar prinții decretează dreptatea. Prin mine stăpânesc prinții și nobilii, chiar și toți judecătorii pământului. Îi iubesc pe cei care mă iubesc; iar cei care mă caută din timp mă vor găsi. Bogăția și onoarea sunt cu mine; da, bogății durabile și dreptate. Fructul meu este mai bun decât aurul, da, decât aurul fin; și venitul meu decât alegerea argintului. Eu conduc pe calea neprihănirii, în mijlocul căilor judecății: ca să pot face ca cei care mă iubesc să moștenească substanța; și le voi umple comorile.

El continuă apoi să descrie modul în care Dumnezeu a născut și l-a stabilit pe Fiul Său.

Prov 8:22-31 Domnul m-a stăpânit la începutul drumului său, înainte lucrărilor sale vechi. Am fost înființat de la veșnic, de la început sau de când a fost pământul. Când nu erau adâncimi, am fost născut; când nu existau fântâni care abundă cu apă. Înainte de a fi așezat munții, înainte de dealuri am fost adus la iveală: Încă nu făcuse pământul, nici câmpurile, nici partea cea mai înaltă a prafului lumii. Când a pregătit cerurile, am fost acolo: când a așezat o busolă pe fața adâncimii: Când a stabilit norii de deasupra: când a întărit fântânile adâncului: Când a dat la mare decretul său, că apele n-ar trebui să-i îndeplinească porunca: când a rânduit temeliile pământului: Atunci am fost lângă el, așa cum unul l-a adus cu el; și am fost zilnic încântarea lui, bucurându-mă mereu înaintea lui; Bucurându-vă în partea locuibilă a pământului său; iar deliciile mele au fost cu fiii oamenilor.

Mulțumesc Tatălui pentru Fiul, fără El universul nu ar putea funcționa, nimic nu ar funcționa cum trebuie. Așadar, acum vedem care s-au reunit completitudinea Dumnezeirii. Tatăl este singurul Dumnezeu adevărat care este sursa tuturor lucrurilor. El a născut un Fiul căruia i-a dat totul. Din Fiul curge toate ingredientele necesare funcționării universului. În Fiul este putere și înțelepciune combinate cu ascultare de încredere și supunere. Personalitatea Fiului curge spre univers prin Spiritul omniprezent al lui Dumnezeu. Este un sistem genial și Dumnezeu este extrem de înțelept să-l creeze.

Pavel rezumă acest lucru în mod minunat când spune El

1 Cor 8:6 încă pentru noi există un singur Dumnezeu, Tatăl, al cărui lucru este totul, iar noi pentru El; și un Domn Domnul lui Iisus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și prin care trăim.

4. Egalitate

În capitolul precedent, am studiat înțelepciunea uimitoare a lui Dumnezeu în punerea bazelor universului. Nașterea unui Fiul investit cu toate atributele zeității a furnizat întregimea lui Dumnezeu pentru a fi transportată în inimile întregii creații prin Duhul lui Dumnezeu. Următorul lucru pe care l-a făcut Dumnezeu a fost să ofere o definiție esențială a egalității pentru toate ființele morale, indiferent de poziția lor în creație.

Tatăl a dat autorității Fiului Său să fie egal cu El însuși. Observați cu atenție că egalitatea Fiului nu a venit prin puterea acordată Lui, ci prin autoritatea și binecuvântarea Tatălui. Dacă Fiul a fost considerat pur și simplu egal cu Tatăl Său pentru că El deținea puterea Sa, atunci definiția egalității se bazează pe egalitatea de putere. Această definiție l-ar situa pe Fiul în poziția potențială a dovedirii egalității Sale prin afișarea puterii Sale. Aceasta este exact ceea ce a cerut Satana de la Isus în pustie; o afișare a puterii pentru a dovedi conexiunea Lui cu Tatăl Său. Din fericire, Fiul se sprijină în Cuvântul binecuvântat al Tatălui. Fiul pur și simplu are încredere în Tatăl Său și nu are nimic de dovedit cuiva. Relația Tată și Fiul a devenit relația definitorie a universului. Toate relațiile dintre ordinele ființelor ar fi modelate pe relația lor. Tatăl a făcut ca Fiul Său să fie egal cu Sine Însuși.

Filip 2:5,6 Fie că această minte să fie în tine, care a fost și în Hristos Isus, care, fiind în forma lui Dumnezeu, nu a considerat că jaful este egal cu Dumnezeu,

Ioan 5:22,23 Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci a făcut toată judecata Fiului, ca toți să-L onoreze pe Fiul așa cum îl cinstesc pe Tatăl. Cine nu-L onorează pe Fiul, nu-L onorează pe Tatăl care L-a trimis.

Acest pas a asigurat cu înțelepciune că definiția pentru egalitate va avea un raport relațional. Prin aceasta ne referim la faptul că relația definită de Tatăl îi face să fie egali. Toate vestigiile de putere pe care Fiul le-a moștenit de la Tatăl și, prin urmare, ele nu fac parte din definiția egalității. Ele încetează să mai aibă valoare în ecuație. Dumnezeu a făcut acest lucru pentru a se asigura că ființele pe care El le-a creat nu se vor compara prin talentele și

abilitățile primite, ci mai degrabă prin capacitatea lor de a se cunoaște și a se înțelege reciproc.

Natura egalității Tatălui față de Fiul este o definiție esențială pentru întregul univers. Dacă vom înțelege greșit această relație, vom înțelege greșit însăși esența împărăției lui Dumnezeu. Unul dintre cele mai minunate lucruri despre Fiul lui Dumnezeu este că El știe tot ce trebuie să știe despre Tatăl. Nu există nimeni ca El pentru a putea explica întregului univers cum este Dumnezeu. Observați cum Isus descrie egalitatea Lui cu Tatăl în termeni relaționali.

Ioan 10:15 După cum Tatăl mă cunoaște, tot așa știu și eu Tatăl.

Prin urmare, Isus ar putea spune cu certitudine:

Ioan 14:9 Cel ce m-a văzut, l-a văzut pe Tatăl;

Aceasta nu este o afirmație mistică a unei substanțe; este o afirmație că Isus știe totul despre Tatăl Său și este plin de caracterul și personalitatea Lui. Nu există nimeni în univers care să cunoască mintea Tatălui în egală măsură așa cum El cunoaște mințile tuturor - Fiul este singurul. Relația lor asigură că ceea ce ne închinăm este o relație de iubire între ei, mai degrabă decât puterea pe care o posedă împreună.

Profetul Ieremia dezvăluie gloria împărăției lui Dumnezeu atunci când a declarat:

Ier 9:23,24 Așa spune Domnul: „Să nu se înalțe omul înțelept în înțelepciunea Lui, ca omul puternic să nu slăvească în puterea Sa, nici să nu lase bogatul să glorifice în bogățiile lui; , Că El mă înțelege și mă cunoaște, că Eu sunt Domnul, exercitând iubire, judecată și dreptate pe pământ. Căci în acestea mă încântă ”, spune Domnul.

Astfel, găsim definiția egalității care stabilește întregul ton al împărăției lui Dumnezeu este construită în însăși identitățile Tatălui și ale Fiului și în modul în care acestea se raportează între ele. Împărtășirea puterii Fiului cu Tatăl nu este determinată de nimic pe care El însuși îl poate aduce în ceea ce privește puterea și poziția, ci doar pe voința și plăcerea Tatălui.

Filip 2:9 De aceea Dumnezeu L-a înălțat foarte mult și i-a dat numele care este mai presus de orice nume,

Evrei 1:6 Dar când El ia din nou pe primul născut în lume, El spune: „Să se închine tuturor Îngerilor lui Dumnezeu”.

Luca 9:35 Și o voce a ieșit din nor și a spus: „Acesta este Fiul Meu iubit. Ascultă-L!”

Egalitatea se bazează pe autoritatea Tatălui, nu pe atributele Fiului Său. În cadrul acestei definiții, Tatăl și Fiul păstrează identități individuale, dar sunt egali.

Impactul acestui lucru nu poate părea aparent la început, dar impactul său asupra familiei umane este imens, mai ales când vorbim de egalitate între bărbați și femei și ceea ce o definește.

5. Voința

Acum vedem că Duhul Fiului lui Dumnezeu curge spre întregul univers locuit și trăiește în inimile și mințile tuturor. Pentru ca universul lui Dumnezeu să fie cu adevărat relațional, ființele pe care El le-a creat trebuiau să aibă capacitatea de a alege să accepte sau să respingă această viață care dă Duhul Fiului. Fără această putere de a alege, întreaga creație ar fi complet automatizată și robotizată. Dumnezeu a dat fiecărei ființe morale create o voință cu puterea de a alege. Această putere de a alege este restrânsă la o singură alegere: a-L iubi pe Dumnezeu și a-L accepta și viața Lui dăruind Duhul prin Fiul Său sau pentru a respinge viața Lui și a aduce moartea asupra noastră.

Ios 24:15 Și dacă vi se pare rău să slujiți Domnului, alegeți pentru voi în această zi pe cine veți sluji, fie zii pe care i-au slujit părinții voștri, care erau de cealaltă parte a râului, fie zii amoriților, în pământul căruia locuiești. Dar în ceea ce privește mine și casa mea, vom sluji Domnului.

Prov 3:5,6 Ai încredere în Domnul din toată inima ta și nu te apleca asupra propriei tale înțelegeri; Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va conduce căile.

Puterea de a alege înseamnă că fiecare individ este proprietar asupra vieții care dă caracteristici Fiului lui Dumnezeu. Dragostea Fiului pentru Tatăl devine iubirea noastră; supunerea și încrederea Fiului lui Dumnezeu devine supunerea și încrederea noastră. Dreptatea Lui devine a noastră printr-o alegere continuă de supus. Capacitatea de a se supune și de a alege inițial a venit liber prin râu, dar după cum vom vedea în continuare, a venit o criză în universul care a întrerupt familia lui Dumnezeu și a adus dureri mari tuturor.

6. Se dezvoltă o criză

Cu tot ce era în loc, Fiului lui Dumnezeu i sa dat sarcina de a crea universul. Prin puterea Tatălui Său, El a creat întreaga gazdă înstelată, planetele și fiecare lucru viu. El a creat o multitudine mare de îngeri, dintre care primul a fost numit Lucifer - purtătorul de lumină.

Ioan 1:1-3 La început a fost Cuvântul, iar Cuvântul a fost cu Dumnezeu, iar Cuvântul a fost Dumnezeu. El a fost la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și fără El nu s-a făcut nimic.

Efeseni 3:9 și să facă pe toți să vadă care este părțasia tainei, care de la începutul veacurilor a fost ascunsă în Dumnezeu, care a creat toate lucrurile prin Isus Hristos;

Evrei 1:1,2 Dumnezeu, care în diferite momente și în diferite moduri a vorbit în timp în fața părinților de către profeți, ne-a vorbit în ultimele zile de către Fiul Său, pe care L-a numit moștenitor al tuturor lucrurilor, prin care De asemenea, El a făcut lumile;

Lucifer a cunoscut poziția Fiului lui Dumnezeu și că El a primit întreaga plenitudine a Dumnezeirii ca moștenire. El a început să piardă din vedere înțelepciunea lui Dumnezeu în Fiul Său. Prin darul voinței, el a început să se întrebe pe ce bază Fiul lui Dumnezeu trebuie să fie egal cu Dumnezeu. El a început să râvnească poziția Fiului și a motivat că, dacă Fiul ar putea primi această poziție, atunci de ce nu ar putea să o aibă? De ce nu ar putea exista o a treia ființă distinctă care să poată fi ca Dumnezeu? El nu a înțeles rolul vital al Fiului și al Duhului Său supus care a ținut întreg universul împreună. Col 2:9,10.

În loc să prețuiască identitatea și caracterul lui Dumnezeu și al Fiului Său, el a început să râvnească puterea și poziția lui Dumnezeu. Una dintre liniile de raționament la care a ajuns a fost că, dacă Fiul ar fi fost născut de la Dumnezeu, atunci El nu putea fi egal. El s-a întrebat de ce ar trebui să se închine unei ființe care nu era inerent puternic și își datora existența altcuiva. El a ajuns la concluzia că fie i se va permite să se bucure de

aceiași statut ca Fiul, fie că ar considera că este un jaf pentru sine ca Fiul să fie considerat egal cu Dumnezeu.

Fil 2:5,6 Fie că această minte să fie în tine, care a fost și în Hristos Isus, care, fiind sub forma lui Dumnezeu, nu a considerat că jaful este egal cu Dumnezeu.

Isa 14:12-14 Cum ești căzut din cer, O Lucifer, fiul dimineții! Cum ești tăiat la pământ, Tu, care ai slăbit neamurile! Căci ai spus în inima ta: 'Voi urca în rai, îmi voi înălța tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu, mă voi așeza și pe muntele adunării Pe cele mai îndepărtate părți ale nordului; voi urca deasupra înălțimilor norilor, voi fi ca Cel Preaînalt'.

Eze 28:14,15 Tu ești heruvimul uns care pofteste; și v-am așezat așa: ai fost pe muntele sfânt al lui Dumnezeu; ai umblat în sus și în jos în mijlocul pietrelor de foc. Te-ai desăvârșit în căile tale din ziua în care ai fost creat, până când s-a găsit nelegiuire în tine.

Lucifer a spus în inima sa că își va stabili propriul tron peste stelele sau îngerii lui Dumnezeu. El s-ar înălța în poziția Celui Preaînalt. Întreaga sa atenție a fost achiziția de putere și poziție. Nu a existat nicio dorință pentru caracterul lui Dumnezeu, doar poziția și puterea Lui.

Este un mister cum Lucifer a început să gândească în acest fel. Biblia nu ne spune, dar, deoarece Dumnezeu a dat tuturor ființelor puterea de a alege, Lucifer a folosit această putere pentru a-și întoarce inima de la înțelepciunea lui Dumnezeu și a se supune Lui și planului Său pentru univers.

Dumnezeu a încercat să argumenteze cu Lucifer despre direcția pe care o lua. I s-au explicat motivele pentru care Fiul lui Dumnezeu a ocupat poziția pe care a făcut-o. Dar Lucifer a refuzat să asculte și a devenit Satan - acuzatorul. L-a acuzat pe Dumnezeu că a înființat un regat defect și a refuzat să se închine Fiului lui Dumnezeu. El a ales în schimb să stabilească că, dacă nu ar putea fi egal cu Dumnezeu, el ar accepta doar un Dumnezeu care avea propria Sa putere inerentă și nu l-a primit de la nimeni altcineva.

Este aici un punct extrem de vital. Doar Dumnezeu este sursa vieții. A nu fi de acord cu Dumnezeu și a refuza să ai încredere și să-L ascuți imediat te

deconectează de la viață. Viața vine numai ca supunere la Dumnezeu și supunerea vine numai la noi prin Duhul Fiului. Acesta este un motiv esențial al mai multor motive pentru care Tatăl și Fiul sunt atât de vitali. În refuzul de a se supune, Lucifer a rezistat Duhului supus al Fiului. Însăși actul de rezistență este actul de ură și crimă. Acesta este motivul pentru care mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu. Rom 8: 7. Când Satana a rezistat lui Dumnezeu, Dumnezeu a trebuit să ia imediat o decizie - o decizie pentru care a pregătit-o, dar acum trebuie să fie adoptată. În rezistența lui Dumnezeu, Lucifer spunea „Nu” duhului lui Hristos, el ucidea pe Fiul lui Dumnezeu. El spunea că vreau puterea ta, dar nu și Fiul tău. Fie Dumnezeu a trebuit să-l lase pe Lucifer să moară imediat pentru că a dat drumul la izvorul vieții, sau El a putut permite Fiului Său să moară în conformitate cu ceea ce Lucifer făcea de fapt în mintea lui. Moartea lui Hristos nu este un act de justiție judiciară din partea lui Dumnezeu pentru a se răzbuna exact; în raport cu legea naturală a universului, viața vine singură de la Dumnezeu și de la Fiul Său. Lucifer nu ar beneficia niciodată de această moarte pentru că nu a ales niciodată să accepte identitatea Fiului lui Dumnezeu; dar moartea lui Hristos finanțează întreaga campanie a Satanei și a îngerilor săi, astfel încât universul să poată vedea ce era în mintea lui Satan. Dacă Lucifer ar fi murit în loc ca Fiul să ia această decizie chiar la început, nimeni nu ar fi înțeles de ce și Dumnezeu ar fi fost temut, mai degrabă decât iubit. Fiul lui Dumnezeu a fost prins pe trenul de marfă de rezistență la voia lui Dumnezeu. Fie Dumnezeu a trebuit să deraieze trenul, fie să-i permită Fiului Său să moară, în speranța că vom ajunge să știm cine este El cu adevărat. Este vorba despre moartea crucii - cunoașterea adevăratei sale identități în Împărăția lui Dumnezeu Ioan 17:3.

Satana a început să-și răspândească părerile către alți îngeri și în cele din urmă o treime dintre îngeri credeau că Lucifer avea dreptate. De ce ar trebui să se supună acestui Fiul care a moștenit totul de la Tatăl, ce era atât de special despre El? Au refuzat să se supună voinței lui Dumnezeu. Din păcate, în cer a izbucnit un război de cuvinte [polēmos] și Satana și urmașii săi au fost alungați.

Apocalipsa 12:7-9 Și a fost război în ceruri: Mihail și îngerii lui au luptat împotriva dragonului; și balaurul s-a luptat și pe îngerii lui, și nu a predominat; nici locul lor nu a mai fost găsit în ceruri. Și

marele dragon a fost izgonit, șarpele acela vechi, numit Diavolul și Satana, care înșală întreaga lume: a fost izgonit pe pământ și îngerii lui au fost alungați împreună cu el.

Dumnezeu ar fi putut să-l lase pe Satana să moară, dar trebuie să i se permită să se manifeste semințele complete ale gândirii sale periculoase. Deoarece Satana a respins singura viață disponibilă prin Fiul lui Dumnezeu, i s-ar fi permis să piară, dar îngerii și restul universului ar putea începe să creadă că Dumnezeu l-a distrus cu forță conducând la minciuna că Dumnezeu este de natură violentă. Fiecare ar trebui să învețe de la sine de ce viața este posibilă numai pentru creație prin Fiul. Toți cei din univers ar avea șansa de a decide cine avea dreptate; Dumnezeu sau Satana.

7. Realizat după chipul Lui

Satana și o treime dintre îngeri au pus sub semnul întrebării poziția Fiului și relația Lui cu Tatăl Său. Nimeni nu a fost acolo pentru a verifica originile relației Tatăl și Fiul și, prin urmare, au trebuit să aibă încredere în Tatăl că El știa ce este mai bine pentru toată lumea.

Știind că va veni un moment în care relația Sa cu Fiul Său va fi pusă la îndoială, Dumnezeu a pus la punct un plan pentru a explica mai pe deplin relația specială pe care El a susținut-o cu Fiul Său. El ar oferi un exemplu pentru ca universul să observe mai îndeaproape dinamica vitală a conducerii și supunerii în relația Părinte-Fi.

De fapt, în timp ce Tatăl și Fiul plănuiau proiectul pământului, frustrarea lui Lucifer a crescut de fapt. Lucifer voise să fie prințul acestei lumi, dar cererea lui a fost respinsă. Hristos urma să fie prințul acestei lumi, deoarece această lume trebuia făcută după chipul Tatălui și al Fiului Său. Lucifer a devenit gelos pe Fiul lui Dumnezeu. Dacă numai Lucifer ar fi avut încredere că acest proiect l-ar ajuta mai bine să înțeleagă relația specială dintre Tată și Fiul și de ce rolul Fiului era atât de critic pentru împărăția lui Dumnezeu. Din păcate, acest lucru nu a fost să fie.

Dumnezeu și Fiul Său au înaintat planul de a crea pământul și de a dezvălui universului o imagine cu totul specială a relației lor. Și Dumnezeu a spus Fiului Său „Să facem om după chipul nostru”. Gen 1:26.

Cine poate înțelege explozia de creativitate care a avut loc în acea săptămână a creației! Zi după zi, pe măsură ce puterea creatoare a lui Dumnezeu curgea din Fiul Său, pământul a luat formă. Pământul, iarba și florile, copacii, soarele și luna, animalele și apoi s-a pus în scenă culmea creației - crearea bărbatului și a femeii.

Procesul creației este extrem de semnificativ și spune o poveste importantă despre Dumnezeu și Fiul Său.

Gen 1:27 Deci Dumnezeu a creat omul după chipul lui, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie le-a creat.

Acesta este procesul modului în care s-a întâmplat.

Gen 2:7 Domnul Dumnezeu a format omul din praful pământului și a suflat în nări suflarea vieții; iar omul a devenit un suflet viu.

Gen 2:18-25 Domnul Dumnezeu a spus: Nu este bine ca omul să fie singur; Îi voi ajuta un ajutor în întâmpinarea lui. Și din pământ Domnul Dumnezeu a format fiecare fiară a câmpului și toate păsările din aer; și i-a adus la Adam să vadă cum i-ar numi; și orice a numit Adam orice ființă vie, acesta a fost numele ei. Iar Adam a dat nume tuturor vitelor și păsărilor din văzduh și tuturor fiarelor din câmp; dar pentru Adam nu s-a găsit ajutor pentru el. Domnul Dumnezeu a făcut ca un somn adânc să cadă asupra lui Adam, iar el a dormit; și-a luat una din coaste și a închis carnea în locul ei; Și coasta, pe care Domnul Dumnezeu a luat-o de la bărbat, a făcut-o femeie și a adus-o la bărbat. Iar Adam a spus: Acesta este acum osul oaselor mele și carnea cărnii mele: ea va fi numită Femeie, pentru că a fost scoasă din Om. De aceea, un bărbat va lăsa pe tatăl său și pe mama sa și se va despărți de soția sa și vor fi un singur trup. Și erau amândoi goi, bărbatul și soția lui și nu le era rușine.

Dumnezeu, prin Fiul Său, l-a format pe Adam din praful pământului, iar apoi răul vieții a curge sau a fost suflat în El. Calitățile prețioase ale Fiului lui Dumnezeu, și anume simțul binecuvântării Tatălui și încrederea și ascultarea iubitoare a Fiului, au trecut fericit prin voința lui Adam și au devenit parte din el. Adam a dorit în mod firesc să-L slujească pe Dumnezeu și să-L mulțumească, pentru că a primit aceste dorințe de la Fiul lui Dumnezeu prin Duhul.

1 Cor 2:16 Cine a cunoscut mintea Domnului, ca să-l învețe? Dar avem mintea lui Hristos.

Dumnezeu l-a plasat pe Adam în situația în care avea să înceapă să afle că îi lipsea ceva. De ce ar crea Dumnezeu pe Adam doar ca să-l conducă printr-un proces căruia îi lipsea ceva? Aceasta ne învață ceva interesant despre Dumnezeu și împărăția Lui: Unele lucruri pot fi învățate doar prin experiență, iar pentru Adam, realizarea că ceva lipsea i-a intensificat

doriința pentru el și un sentiment crescut de apreciere atunci când Dumnezeu a oferit-o.

Adam îi lipsea un tovarăș care să-i poată înțelege mintea și gândirea; cineva care ar putea aprecia bucuriile sale și să-i înțeleagă experiența. Când Adam numea animalele, a început să-și dea seama că nu există nimeni ca el, nimeni care să-l înțeleagă. Această experiență a pecetluit în Adam doriința pentru ceea ce era central pentru împărăția lui Dumnezeu: relația intimă. Are sens că singura modalitate de a înțelege este să experimentezi acest lucru. Dumnezeu ar fi putut să-i spună lui Adam importanța relației și a explicat cât de bine este, însă, dându-i lui Adam exercițiul de a numi animalele, a devenit rapid clar nu numai în mintea lui Adam, ci și inima lui, ceea ce era important.

De ce Dumnezeu l-a pus pe Adam să doarmă și să-și deschidă carnea și să ia o coastă vie și să o formeze într-o femeie? Nu vi se pare că este un mod foarte complicat de a face lucrurile? Procesul este extrem de instructiv. Procesul Evei care ieșea de la Adam, creat din substanța sa și ieșind din partea sa lângă inima sa, vorbește direct despre povestea Tatălui și despre nașterea Fiului Său. De ce Dumnezeu nu a luat parte din creierul lui Adam, de ce a fost o coastă care a fost peste inimă? Biblia nu ne spune de ce, dar îmi vorbește despre rezolvarea durerii care a fost în inima lui Adam din lipsa unui însoțitor care l-a înțeles și care ar putea servi drept agent de hrănire supus pentru semința pe care a purtat-o.

Ioan 1:18 Nimeni nu l-a văzut pe Dumnezeu în niciun moment; singurul Fiu născut, care se află în sânul Tatălui, l-a declarat.

Ioan 8:42 Am pornit și am venit de la Dumnezeu; nici eu nu am venit de la mine, dar m-a trimis.

Prov 8:23-25 Am fost înființat de la veșnic, de la început sau de când a fost pământul. Când nu erau adâncimi, am fost născut; când nu existau fântâni care abundă cu apă. Înainte de a se așeza munții, înainte de dealuri am fost născut:

Rom 1:19,20 Pentru că ceea ce poate fi cunoscut despre Dumnezeu este manifestat în ei; căci Dumnezeu le-a arătat. Căci lucrurile invizibile ale lui de la crearea lumii sunt văzute clar, fiind

înțelese de lucrurile făcute, chiar și puterea lui eternă și Dumnezeirea; astfel încât să fie fără scuză:

În versetele pe care tocmai le enumerăm, vedem dovezile clare ale Fiului lui Dumnezeu care ies din sânul Său. Cuvântul a procedat și a venit înseamnă „a ieși” și Prov 8:25 vorbește direct despre nașterea. Apostolul Pavel comentând acest lucru spune că creația ne oferă o imagine directă a Dumnezeirii, astfel încât să fim fără scuză.

Cine își poate imagina ce a gândit Adam când a văzut-o pe Eva pentru prima dată, când ochii lor s-au întâlnit și a dat seama că aici era cineva care să-l poată înțelege și aprecia. Cineva care era din substanța sa și cineva care putea să-și poarte sămânța, să-l hrănească și să fie agentul supus vital de care avea nevoie pentru a arăta copiilor și nepoților săi importanța de a rămâne supuși și ascultători. Așa cum Dumnezeu avea nevoie de Fiul Său pentru a oferi aceste atribute supuse, Dumnezeu a înființat împărăția pământească, astfel încât un soț să nu poată construi o împărăție fără soția Sa. Copiii lui nu ar ști să se supună fără un exemplu de respirație vie sub forma unei mame.

Există o sfințenie profundă care există între soț și soție. Această relație, atunci când este constituită corect, vorbește direct despre relația Tată și Fiul și este o reamintire constantă a universului despre falsitatea acuzațiilor lui Satan față de Fiul lui Dumnezeu.

1 Cor 11:10 Pentru aceasta, femeia ar trebui să aibă putere pe cap din cauza îngerilor.

Dumnezeu a proiectat relația soț și soție pentru a instrui îngerii despre relația Tată și Fiul. Ce privilegiu minunat trebuie creat în acest scop.

Cunoscând acest adevăr, putem afla că secretul propriu pentru căsătorie este acela de a ne permite să fim atrași de Duhul lui Dumnezeu într-o imagine a relației Tată și Fiul; soțul acționând ca sursă de binecuvântare și soția care acționează ca o demonstrație vie de încredere și supunere iubitoare.

Adam și Eva au primit o chemare înaltă și fericită. Dacă numai ei ar fi rămas după chipul Tatălui și al Fiului, câtă mizerie ar fi fost evitată.

8. Tatăl Minciunilor

Ne amintim că Satana a decis că, dacă Dumnezeu nu i-ar permite să aibă acces la puterea și privilegiile Fiului lui Dumnezeu, atunci ar ajunge la concluzia că se va închina doar unui Dumnezeu care are o putere inerentă care nu a fost moștenită. După ce Dumnezeu a refuzat să accepte „reformele” lui Satan, Satana a fost pus în situația de a recunoaște că el încă îi datora viață Tatălui, chiar dacă nu va recunoaște poziția vitală a Fiului.

Satana nu a avut cum să înființeze o împărăție bazată pe propriile sale principii dacă trebuia să recunoască constant că toată puterea provine de la Dumnezeu. Așa că a venit cu BIG LIE - Toată lumea are viață în sine. Au existat mai multe opțiuni pentru a crede în acest fel. Ai putea crede că ești pur și simplu nemuritor, iar nemurirea este un atribut natural al fiecărei creaturi. Ai putea crede că viața există doar ca forță și fiecare este conectat la ea și o poate folosi pentru a face ceea ce dorește. Sau ai putea crede într-un Dumnezeu care ți-a dat darul nemuririi pentru a-l folosi la maximul capacității tale. Nu a contat ce opțiune ai ales, atât timp cât ai crezut că aveți o sursă de viață proprie. Aceasta este cea mai mare minciună din univers. După cum a spus Isus

Ioan 8:44 Sunteți de tatăl vostru diavolul, iar poftetele tatălui vostru le veți face. El a fost ucigaș de la început și nu a locuit în adevăr, pentru că nu există adevăr în el. Când vorbește minciună, vorbește despre ai săi, pentru că este mincinos și tatăl ei.

Dumnezeu ar fi putut încheia imediat minciuna, permițând celor care au respins pe Fiul Său să expire, dar Fiul a continuat să le ofere viață, chiar dacă pentru El a fost chinuitor. Pentru ca universul să vadă efectele minciunii, Fiul a trebuit să poarte îngerii căzuți și să-i furnizeze viață chiar în timp ce doreau să-l ucidă și să-l distrugă. În timp ce Satana și îngerii săi l-au respins pe Isus, ei nu au mai primit spiritul de încredere supusă și ascultare care vine doar de la El. Ei și-au răstignit pe Sine Fiul lui Dumnezeu în caracterul și spiritul Său, totuși Dumnezeu a continuat să le ofere puterea vieții, astfel încât Satana va avea timp să-și demonstreze

filozofia pe care Dumnezeu a făcut acest lucru pentru a lăsa universul să decidă cine știe cea mai bună cale. Așa cum am menționat anterior, a existat un cost pentru a permite Satanei să reziste lui Dumnezeu - a costat Viața celui respins și acesta este Fiul lui Dumnezeu. Satana a fost un criminal, de la început; El a provocat moartea lui Hristos în rezistența lui la Dumnezeu. Această moarte s-a produs în mintea lui Satana și aceasta ar trebui să fie manifestată în univers pentru ca toată lumea să vadă ce se întâmplă. Nu a fost dorința lui Dumnezeu ca această manifestare să se întâmple pe pământ, dar, din păcate, acesta este locul unde s-ar produce.

9. Umanitate Sedusă

Într-un capitol anterior am analizat componenta vitală a voinței. Darul voinței oferite bărbaților și femeilor le permite să aleagă să se supună lui Dumnezeu. Fără capacitatea de a alege să se supună, nu există nici o adevărată binecuvântare sau sentiment de plăcere a Tatălui. Simțul plăcerii Tatălui este cea care aduce binecuvântarea. Observați ce spune Iisus:

Ioan 8:29 Iar cel care m-a trimis este cu mine: Tatăl nu m-a lăsat în pace; căci eu fac întotdeauna acele lucruri care îi plac.

Iisus a avut un sentiment constant de binecuvântare printr-o supunere continuă a voinței Sale voinței Tatălui. Darul voinței produce multe alte binecuvântări dincolo de aceasta, dar aceasta nu depășește scopul acestui studiu. Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva, El a trebuit să le ofere un mijloc pentru a-și exercita voința. El trebuia să le ofere o alegere. Fără capacitatea de a alege să-l nemulțumească pe Dumnezeu, nu există capacitatea de a primi binecuvântarea de a-L plăcea.

Dumnezeu a creat abilitatea de a-i face plăcere prin oferirea unei opțiuni de a-i rezista prin mâncarea Arborelui Cunoașterii binelui și răului.

Gen 2:16,17 DOMNUL Dumnezeu i-a poruncit omului, zicând: Din fiecare copac din grădină, poți mânca liber: dar din pomul cunoașterii binelui și răului, nu vei mânca din el, căci în ziua respectivă că vei mânca din el, vei muri cu siguranță.

În alegerea fiecărei zile pentru a nu mânca din acest copac special, Adam și Eva au primit binecuvântarea specială a supunerii; un sentiment că Dumnezeu a fost mulțumit de ei. Fără ca acest copac să fie acolo, nu ar primi această binecuvântare.

Chiar dacă Satana a fost îndepărtat din cer, i s-a dat acces la lumea noastră prin singurul loc în care opțiunea de a-l nemulțumi pe Dumnezeu putea fi activată. Acesta este motivul pentru care îl găsim pe Satana asumând forma unui șarpe, cocoțat în Arborele Cunoașterii binelui și răului. Știm că acest Șarpe este Satana din cartea Apocalipsei.

Ap 12:9 Și marele dragon a fost izgonit, acel șarpe vechi, numit Diavolul și Satana, care înșală întreaga lume: a fost izgonit pe pământ și îngerii lui au fost alungați împreună cu el.

Din ceea ce am învățat despre abordarea lui Satana la viață, căutând să-i câștigăm pe Adam și Eva în regatul său, el le va prezenta o idee despre modul în care primim viața care a eliminat nevoia de dependență de Dumnezeu. Observați ce spune Satana:

Gen 3:1-5 Șarpele era mai subtil decât orice fiară din câmpul pe care Domnul Dumnezeu îl făcuse. Și el a spus femeii: Da, a spus Dumnezeu: Nu veți mânca din fiecare copac al grădinii? Și femeia a spus șarpelui: Putem mânca din fructele pomilor din grădină: Dar din fructul pomului care este în mijlocul grădinii, Dumnezeu a spus: Nu veți mânca din el, nici nu veți mânca o atingi, ca nu cumva să mori. Șarpele i-a spus femeii: „Nu veți muri cu siguranță; căci Dumnezeu știe că în ziua în care mâncați din ea, atunci ochii voștri vor fi deschiși și veți fi ca zei, cunoscând binele și răul.

Satana a sugerat că nemulțumirea lui Dumnezeu respingând ceea ce a poruncit El nu va aduce un blestem, ci o binecuvântare; ochii lor aveau să fie deschiși către mari cunoștințe și înțelepciune și vor deveni ca niște zei înșiși. El a afirmat că nu vor muri, ceea ce însemna că îi învăța că pot continua să trăiască fără să depindă sau să aibă încredere în Dumnezeu. Ei puteau avea încredere în sine și în propria lor judecată.

Cât de trist că Eva a luat sfatul șerpilor, apoi s-a dus la Adam și l-a convins să ne încredințeze de Dumnezeu și să creadă marea minciună a șarpelui. Odată ce au mâncat acest fruct și au crezut această minciună, toată percepția lor despre Dumnezeu, despre ei înșiși și despre modul în care universul funcționa s-a schimbat complet.

Acceptând minciuna, Adam și Eva s-au îndepărtat de convingerea că toate lucrurile decurg din Tatăl. Ei au respins ideea că fericirea lor depindea de a avea încredere și de a se supune Lui. Respingând porunca lui Dumnezeu au pus la moarte în mod eficient cele mai frumoase atribute ale Fiului lui Dumnezeu - au încredere în ascultare și supunere. Dumnezeu a trebuit să-i arate lui Adam și Eva că încetarea de a se supune lui Dumnezeu a fost de

fapt un atac direct asupra Fiului Său și a tot ceea ce a stat. Adam și Eva l-au ucis pe Fiul lui Dumnezeu în mintea lor rezistând spiritului de supunere, care este Duhul Fiului lui Dumnezeu. Acesta este un punct foarte important de înțeles. Actul de rezistență la Dumnezeu ESTE actul uciderii Duhului Fiului Său, esența supunerii. Acesta este motivul pentru care Isus se referă la Lucifer ca un criminal de la început.

Ioan 8:44 Sunteți de tatăl vostru diavolul, iar poftele tatălui vostru le veți face. El a fost ucigaș de la început și nu a locuit în adevăr, pentru că nu există adevăr în el.

Toți îngerii care au respins pe Fiul lui Dumnezeu și s-au transformat în ura împotriva lui L-au ucis în mintea lor. Biblia leagă clar ura de omor.

1 Ioan 3:15 Cine urăște pe fratele său este un ucigaș; și știți că niciun criminal nu are viață veșnică rămânând în el.

Jertfa Fiului lui Dumnezeu era prevăzută înainte de a fi creat acest pământ. Singura modalitate prin care universul să înțeleagă ce era în mintea îngerilor rebeli era să se manifeste. Înștiințare:

1 Pet 1:19,20 Dar cu sângele prețios al lui Hristos, ca un miel fără cusur și fără pată: Cine a fost cu adevărat prevestit înainte de întemeierea lumii, dar a fost manifestat în aceste vremuri pentru tine,

Dumnezeu nu a fost prins de răzvrătirea lui Satana, El a fost pregătit pentru aceasta; Tatăl și Fiul, împreună cu sfatul, au planificat împreună calea mântuirii, dar rebeliunea lui Satana a asigurat necesitatea adoptării planului. Când a strigat „Eu mă voi înălța în cer și voi fi ca Cel Preaînalt”, nu era loc pentru Fiul lui Dumnezeu în acest plan; El trebuia depus și distrus.

Satana a trecut sămânța sa de răzvrătire în neamul omenesc, iar Fiul va fi acum angajat să moară pentru ei. Hristos ar manifesta în lumea fizică că omenirea l-a ucis pe Fiul lui Dumnezeu supus în mintea lor. Avea nevoie să fie expus pentru toată lumea. Punându-l pe Hristos pe Cruce, vedem expusă lucrarea șarpelui. Acesta este în parte motivul pentru care Moise a primit porunca să plaseze un șarpe pe un stâlp; actul de răstignire a fost o expunere a desenelor ucigătoare ale lui Satana. Nu mai putea să-și ascundă adevărata intenție față de Hristos.

La fel și când Adam și Eva au păcătuit și au respins Duhul supus al lui Hristos, ei au fost vinovați de crimă împreună cu Satana. Hristos a fost ucis în mintea lui Adam și Eva.

Ap 13:8 Și toți cei care locuiesc pe pământ se vor închina lui, ale căror nume nu sunt scrise în cartea de viață a Mielului ucis de la întemeierea lumii.

Evrei 6:6 Dacă vor cădea, ... Răstignesc pe Sine Fiul lui Dumnezeu din nou și îl pun într-o rușine deschisă.

Acest act de ucidere a Fiului lui Dumnezeu a fost dat în simbol lui Adam și Eva prin următorul act.

Gen 3:21 Domnului Dumnezeu i-a făcut Domnului Dumnezeu și soției sale haine de piei și le-a îmbrăcat.

Paltoanele de piele trebuiau să provină de la animale. Aceste animale au trebuit să fie sacrificate pentru a-i îmbrăca pe Adam și Eva. Adam și Eva nu au avut nevoie de haine până nu au păcătuit. Au fost îmbrăcați cu gloria lui Dumnezeu, dar când L-au respins, au pierdut acea glorie. Uciderea mielului a fost un simbol al făgăduinței lui Dumnezeu de a-L trimite pe Fiul Său să le arate de fapt ceea ce au făcut în mintea lor. Pentru a-i ajuta să vadă ce este un lucru groaznic care rezistă lui Dumnezeu; ce blestem teribil vine atunci când refuzăm să ne supunem. Acesta taie Fiul lui Dumnezeu - esența supunerii.

Gen 3:15 Voi pune vrăjmașul între tine și femeie și între sămânța ta și sămânța ei; îți va zdrobi capul și îi vei zdrobi călcâiul.

Ioan 1:29 A doua zi, Ioan îl vede pe Isus venind la el și a spus: Iată Mielul lui Dumnezeu, care îndepărtează păcatul lumii.

Ce lucru uimitor Fiul lui Dumnezeu ar fi condescendent să facă. El arăta universului ceea ce face supunerea rezistentă; acesta omoară Duhul celei mai prețioase persoane pe care Tatăl o iubește - Fiul Său. Fiul lui Dumnezeu a răspuns tragediei rezistenței cu un afișaj incredibil de supunere; un ecran atât de puternic încât universul nu va mai fi niciodată același. De asemenea, ar arăta universului cât de prețios este Fiul lui

Dumnezeu și că îl prețuim și îl apreciem prețuind și apreciind Duhul Său de supunere către Tatăl și poruncile Sale.

10. Rezumat

Am trasat cu atenție din Biblie ceea ce Dumnezeu descoperă despre El însuși la început. Am învățat că:

1. Există un singur Dumnezeu adevărat numit Tatăl. Ioan 17:3; 1 Cor 8:6; 1 Tim 1:17

2. El este sursa întregii vieți și a binecuvântării. Iacov 1:17

3. El a născut un Fiu în propria Sa imagine și i-a dat toată puterea și L-a făcut egal cu Sine Însuși. Evrei 1:1-5; Prov 8:12-30; Fil 2:6; Ioan 5:26; 08:42; Col 2:9

4. Fiul lui Dumnezeu este cheia împărăției lui Dumnezeu. El posedă ingredientele vitale ale încrederii în ascultare și supunere și binecuvântare. Mat 3:17; Ps 40:8; Ioan 8:29

5. Duhul Fiului curge în univers și trăiește în inimile tuturor celor care aleg să se supună poruncilor Tatălui. Apocalipsa 22:1,2; Ioan 7:37,38; Rom 8:9,10

6. Lucifer, primul înger creat, a respins identitatea Fiului lui Dumnezeu și a refuzat să se supună poruncii lui Dumnezeu pentru a-L închina. Ioan 5:22; Fil 2:6; Apocalipsa 12:7-9; Evrei 1:6

7. Lucifer a devenit Satana și a luat o treime din îngeri cu El în noua credință că nu este nevoie să ne supunem lui Dumnezeu pentru că avem propria noastră viață în noi. Apocalipsa 12:4, Gen 3:4,5

8. Fapta de a rezista poruncilor lui Dumnezeu este echivalentă cu uciderea Fiului Său - esența supunerii, încrederii și ascultării. Ioan 8:44; Apocalipsa 13:8; 1 Ioan 3:15

9. Fiul s-a supus planului Tatălui Său de a arăta universului ce rezistență la El face de fapt Fiului Său, trimițându-L să moară pentru noi. Gen 3:15; Evrei 6:6

Acum am oferit o imagine biblică clară a lui Dumnezeu, a Fiului Său și a Duhului lor și a modului în care funcționează. De asemenea, am fost introduși în minciuna Satanei cu privire la locul de unde vine viața și la spiritul său de rezistență. Să urmărim acum etapele inițiale ale celor două sisteme care s-au dezvoltat pe Pământ.

11. Două căi

În capitolele anterioare, am examinat o diferență critică de gândire între Dumnezeu și Satana.

- Regatul lui Dumnezeu este stabilit pentru a evidenția sfințenia relațiilor; Regatul Satanei se concentrează pe dobândirea și posesia puterii.
- Împărăția lui Dumnezeu funcționează prin binecuvântare prin supunere, încredere și ascultare; Regatul Satanei operează prin „binecuvântare” prin rezistență și independență față de autoritatea dumnezeiască.
- Împărăția lui Dumnezeu definește egalitatea prin capacitatea de a cunoaște un altul; Regatul Satanei definește egalitatea prin capacitate, poziție și realizare prin puterea inerentă.
- Împărăția lui Dumnezeu este condusă printr-o structură familială, iar membrii împărăției sunt obligați de iubire; Regatul Satanei este condus prin diferite forme de structuri bazate pe putere și membrii regatului sunt obligați de tiranie.
- Împărăția lui Dumnezeu definește valoarea după caracter și relație; Regatul Satanei definește valoarea prin putere

Aceste diferențe pot fi rezumate în următorul pasaj biblic:

Ier. 9:23,24 Așa spune DOMNUL: Să nu înțelepte să slăvească în înțelepciunea Lui, și să nu lase pe omul puternic să slăvească în puterea Sa, să nu lăsa omul bogat să slăvească în bogățiile lui; că El înțelege și mă cunoaște, că Eu sunt DOMNUL care exercită iubire, judecată și dreptate pe pământ, căci în aceste lucruri mă încântă, spune DOMNUL.

Pe măsură ce cercetăm istoria, vom observa că opiniile oamenilor despre Dumnezeu sunt împărțite pe aceste linii. Uneori, poate fi greu să se discute care este principiul principal de funcționare, deoarece împărăția Satanei folosește relații în scopul dobândirii puterii și, prin urmare, limba poate suna foarte relațional, totuși accentul este încă bazat pe putere.

După cum i-a sugerat Satana lui Eva, acceptarea credinței că avem viață în noi înșine ne conduce în mod firesc să ne vedem pe noi înșine ca zei. Prin această realizare, multe concepții umane despre Dumnezeu sunt de fapt proiecții ale însușirilor și abilităților umane. Acest lucru este văzut foarte clar în mitologia greacă și descrierile sale despre Zeus - Regele zeilor; Afrodita - zeul iubirii și al frumuseții; Apollo - zeul muzicii, medicinei, sănătății; Ares - zeul războiului. Acești zei sunt doar îndumnezeirea calităților umane și este în esență auto-închinare și auto-îndumnezeire, promisă de Satana lui Eva în grădină.

Vreau să încep istoria noastră prin contrastarea a două personaje din Biblie care oferă exemple clare ale celor două sisteme: Abraham și Nimrod.

12. Bazele Babilonului

Înainte de a aborda direct poveștile lui Avraam și Nimrod, vom trece în revistă pe scurt istoria care a dus până atunci.

Primul rod al îmbrățișării minciunii lui Satan a fost frica. Înștiințare:

Gen 3:9,10 Domnul Dumnezeu a chemat la Adam și i-a zis: Unde ești? Și a spus: Am auzit glasul tău în grădină și mi-a fost teamă, pentru că eram goală; și m-am ascuns.

De când Adam a îmbrățișat minciuna, a crezut că are viață în sine. Problema era că acum și-a dat seama că Dumnezeu era o sursă de viață mai mare și mai puternică decât el. Aceasta a creat frica. Când Adam nu avea nici o credință a vieții în sine și avea încredere fericită că Dumnezeu era un Tată iubitor, care îi dădea totul - nici o astfel de teamă nu putea fi distrat vreodată. Primul fruct al minciunii este FEAR.

Următorul lucru pe care l-a produs minciuna a fost mândria. Când Adam a fost întrebat despre ce a făcut, nu a putut admite că a greșit. Mândria lui nu-i va permite să o facă.

Gen 3:11,12 Și el a spus: Cine ți-a spus că te-ai dezbrăcat? Ai mâncat din copac, de unde ți-am poruncit să nu mănânci? Iar bărbatul a spus: Femeia cu care ai vrut să fii cu mine, mi-a dat din copac, iar eu am mâncat.

Adam a dat vina pe soția sa. Ar fi trebuit să-și amintească că în sistemul lui Dumnezeu este capul casei sale; toate responsabilitățile se află în final cu El pentru ceea ce se întâmplă în familia sa. Vina pe soția sa a trădat minciuna că el credea că soția lui are puteri în interiorul ei să-i afecteze comportamentul și, prin urmare, el ar putea să dea vina pe ea și să nu-și asume nicio responsabilitate. Este adevărat că Eva l-a ispitit pe Adam, dar a făcut propria alegere și, prin urmare, a fost responsabil. Dar nu l-ar accepta. Acesta este al doilea fruct al minciunii - PRIDE.

Aceste două fructe au format semințele pentru creșterea Babilonului.

Mai multe fructe rele urmau să vină. Adam și Eva au mărturisit eroarea lor, dar semințele rebeliunii au rămas cu ele și au trecut la fiii lor Cain și Abel.

Abel a prețuit spiritul supus al lui Hristos și a urmat cu umilință planul pe care Dumnezeu l-a pus la dispoziție pentru a restabili rasa umană pentru a îmbrățișa pe deplin pe Fiul Său. Cain l-a recunoscut pe Dumnezeu, dar a refuzat să urmeze planul lui Dumnezeu. Iată al treilea fruct - REZISTENȚA. Și-a schimbat metoda de închinare pentru a se potrivi și a ignorat sacrificiul mielului. Abel s-a angajat cu fratele său să facă așa cum li s-a arătat, dar Cain a refuzat să asculte. Cain a rezistat și în cele din urmă Satana l-a determinat să-și omoare violent fratele în mânie. Iată mai multe fructe: ANGER, BĂRBAT ȘI MURDER. Uciderea lui Abel a fost o expresie a minții lui Satana față de Hristos. Blandul supus Abel a fost tăiat de fratele său inspirat satanic ca fiind prima dovadă a emoțiilor violente față de Hristos care erau ascunse adânc în inima Satanei.

După cum am menționat anterior, spiritul de rezistență ne îndepărtează sentimentul binecuvântării și aprobării lui Dumnezeu. Fără binecuvântarea lui Dumnezeu ne simțim nesiguri și fără valoare. Cain a rezistat apelurilor părintelui său la el, a rezistat apelului fratelui său și a rezistat apelului lui Dumnezeu față de el. Cu cât rezistența Cain a devenit mai mare, cu atât mai mare insecuritate și lipsă de valoare au urmat. Când Dumnezeu a pronunțat blestemul asupra lui Cain, acesta nu a fost ceva pe care Dumnezeu îl pune, ci mai degrabă acesta a fost rezultatul natural al rezistenței; frica, nesiguranța și lipsa de valoare. Blestemul a fost consecința firească a acțiunilor lui Cain - Dumnezeu nu o face decât să o articuleze.

Gen 4:11,12 Acum ești blestemat de pe pământ, care și-a deschis gura pentru a primi sângele fratelui tău de la mâna ta; Când vei păzi pământul, nu va da de acum înainte puterea ei; un fugitiv și un vagabond veți fi pe pământ.

Termenii fugitiv și vagabond dau senzația de rătăcire, de rătăcire și de instabilitate. Acestea sunt fructe suplimentare: INSECURITATE, INSTABILITATE ȘI LUCRĂȚIE DE LUCRARE.

După ce Adam și Eva l-au pierdut pe Abel, Dumnezeu le-a dat un alt fiu - Seth. El a manifestat și mai mult același spirit smerit ca Adam și Abel. Deci, două triburi au ieșit din familia lui Adam; Tribul lui Seth, care, umplut cu un sentiment al binecuvântării Tatălui prin supunerea poruncilor

Sale, a devenit cunoscut sub numele de fiii lui Dumnezeu și ai tribului lui Cain, care, umplu cu roadele rebeliunii și lipsirii de valoare, au devenit cunoscuți ca fii și fiice ale oamenilor.

Satana știa că, deoarece Dumnezeu a structurat relații umane în familii, copiii s-au născut pe lume complet dependenți de părinții lor. Această situație i-ar ajuta pe copii să învețe dependența de Dumnezeu. Persoana cheie din familie pentru a-i învăța pe copii prețioasa caracteristică a supunerii a fost mama. Satana i-a ispitit pe fiii lui Dumnezeu să caute fiicele oamenilor pentru a se căsători cu ei. Fiicele lui Cain s-au umplut de spiritul părinților lor: frică, mândrie, rebeliune, mânie și ură. Toate aceste fructe malefice erau ascunse în inimile femeilor care învățaseră să-și facă aspectul exterior frumos. Fiii lui Dumnezeu nu și-au discernat personajele și s-au căsătorit cu aceste femei. Aceste uniuni au dus la cei mai răi tirani. Biblia îi numește uriași; sensul ar fi mai asemănător cu egoul gigant și s-ar concentra pe dobândirea puterii.

Gen 6:1-5 Și când oamenii au început să se înmulțească pe fața pământului și s-au născut fiice pentru ei, că fiii lui Dumnezeu au văzut fiicele oamenilor că sunt corecte; și le-au luat soții din tot ce au ales. Și DOMNUL a spus: Duhul meu nu se va strădui întotdeauna cu omul, pentru că și el este trup; totuși, zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani. În acele zile au existat uriași pe pământ; și, de asemenea, după aceea, când fiii lui Dumnezeu au venit la fiicele oamenilor și au născut copii pentru ei, aceiași au devenit oameni puternici, care erau vechi, oameni de renume. Și DUMNEZEU a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că fiecare imaginație a gândurilor inimii sale era numai rău continuu.

Într-un timp scurt, spiritul iubitor de supunere al lui Isus a fost șters din inimile fiilor lui Dumnezeu, iar gândurile aproape tuturor erau rele în continuu. Dumnezeu și-a retras Duhul și a îngăduit potopul să oprească răutatea, distrugerea și violența. El a vizitat nelegiuirile tatălui asupra copiilor până la a treia și a patra generație. Dumnezeu a început din nou cu Noe și familia sa, dar în curând Satana a intrat prin Ham pentru a pune bazele împărăției Babilonului. Ham a fost influențat de oamenii răi din

lumea veche. Într-o zi când și-a găsit Tatăl în cortul Său, gol și beat, s-a amestecat cu el și a făcut ceva atât de viclean încât un fruct de lipsă de valoare, de nesiguranță și de revoltă i-ar determina pe urmașii săi să crească noi culmi de dominație, control și rău pentru a face față. nesiguranța și frica lor sporită.

Nimrod era un nepot al lui Ham. Aceasta spune Biblia despre el.

Gen 10:8-10 Cush a născut pe Nimrod: a început să fie unul puternic pe pământ. El a fost un vânător puternic înaintea DOMNULUI; de aceea se spune: Așa cum Nimrod, vânătorul puternic înaintea Domnului. Iar începutul împărăției sale a fost Babel, Erech, Accad și Calneh în țara lui Șinar.

Cuvântul puternic înseamnă un tiran puternic. Nimrod nu a fost nimic supus. El este primul om din Biblie care și-a asumat titlul de rege și este descris ca construindu-și propriul regat fără nicio recunoaștere a Dumnezeului cerurilor. Primul oraș al regatului său a fost Babel sau Babilonul. Acum că am pus bazele caracterului lui Nimrod, putem examina acum elementele religiei pe care el le-a stabilit.

Pentru o analiză mai detaliată a acestor probleme, descărcați cartea *Life Matters* din maranathamedia.com/book/view/life-matters

13. Esența Babilonului

Atunci când luăm în considerare toți factorii care alcătuiesc caracterul complex al lui Nimrod, putem ghici aproape ce tip de sistem de cult ar dezvolta. În spiritul rezistenței, ar fi ceva complet opus față de ceea ce Biblia dezvăluie despre Dumnezeu și tocmai asta a dezvoltat Nimrod. Iată un citat din istoricul Josephus care explică baza filozofiei lui Nimrod

„Acum, Nimrod a fost cel care i-a emoționat către un asemenea afront și dispreț față de Dumnezeu. Era nepotul lui Ham, fiul lui Noe, un bărbat îndrăzneț și cu o mare putere de mână. El i-a convins să nu-l atribuie [Forța] lui Dumnezeu, ca și cum ar fi fost prin mijloacele lui, ei erau fericiți, dar să creadă că a fost propriul lor curaj care a obținut fericirea. El a schimbat treptat guvernul în tiranie, văzând niciun alt mod de a-i îndepărta pe oameni de frica lui Dumnezeu, ci să-i aducă într-o permanentă dependență de puterea lui ... "Iosif. Cartea Antichităților 1 Capitolul 4 Para. 2

Nimrod a respins ferm binecuvântarea lui Dumnezeu, alegând minciuna șarpelui. A ales să se concentreze mai mult asupra puterii decât asupra caracterului. El i-a învățat pe oameni să se uite la ei înșiși așa cum Satan îi învățase pe Adam și Eva. Această filozofie ar avea un impact dramatic asupra structurii familiei. Observați ce spune un istoric:

Autoritatea foștilor conducători se sprijinise pe sentimentul de relație, iar ascendența șefului era o imagine a controlului părinților. Dimpotrivă, Nimrod era un suveran al teritoriului și al oamenilor tocmai în măsura în care erau locuitorii săi și indiferent de legăturile personale. Până atunci, existau triburi - familii extinse - Societate; acum exista o națiune, o comunitate politică - statul. A.T Jones. Imperii ale Bibliei. 1904 Pagina 51

Sistemul patriarhal din vremurile anterioare a servit doar pentru a consolida principiile binecuvântării prin ascultarea unei familii conduse de un Tată și hrănită de o mamă. Nimrod a schimbat toate acestea și a creat un accent pe un lider de teritoriu cu active corporale precum culturi, terenuri și clădiri. Familiile fuseseră nomade și stăpâneau de-a lungul sentimentelor de

relație. Autoritatea se baza pe respectarea relațiilor. Nimrod a poruncit prin frica de putere și i-a făcut pe oameni să-l slujească prin tiranie.

Nimrod a luat o altă respirație făcând un pas pentru a zdrobi în totalitate imaginea lui Dumnezeu în relația soț-soție. Nimrod s-a căsătorit cu mama sa. O relație de căsătorie a acestui personaj este aproape de relația Tată și Fiul pe care o puteți obține.

Când Nimrod a murit, soția / mama sa Semiramis au declarat că Nimrod era acum întruchipat în Soare și a fost protectorul și furnizorul lor. Semiramis a devenit acum legătura cheie între lumea fizică și spirituală. Așa a obținut titlul de „Regina cerurilor”. (Jer 7:18) O legătură cu ea a fost poarta dvs. de acces la protecția și puterea lui Nimrod. Acest sistem de cult a înflorit și sistemele de închinare la soare au pus stăpânire în multe părți ale lumii cunoscute de atunci. Ziua Soarelui a devenit ziua înaltă a săptămânii pentru închinare, spre deosebire de binecuvântarea specială a Fiului lui Dumnezeu care vine în timpul orelor de Sabat. Gen 2:3. Semiramis a avut un fiu numit Tammuz. Pentru a-i salva statutul, ea a susținut că a fost concepută prin contact direct cu razele soarelui - Nimrod. Nimrod era acum reîncarnat în Tammuz. Acest proces de reîncarnare a devenit asociat cu regenerarea primăverii și închinării naturii. Un festival de plâns pentru Tammuz a fost dezvoltat atunci când verdele verde de primăvară și vară a fost încheiat. Această închinare a fost simbolizată de imaginea unei (mamei) Madone care ține copilul ei.

Eze 8:14 Atunci m-a adus la ușa porții casei Domnului care se afla spre nord; și, iată, stăteau femei care plângeau pentru Tammuz.

Prin Semiramis a luat stăpânire doctrina nemuririi sufletului, îndumnezeirea umanității în persoana lui Nimrod, închinarea la putere și practicarea diverselor ritualuri pentru a aduce ploaia și fertilitatea, toate au devenit parte din misterele babiloniene. De când Semiramis a devenit poarta de acces la puterea lui Nimrod, ritualul dezvoltat de un bărbat care se conectează sexual cu femininul pentru a accesa acea putere. Astfel a apărut practica prostituatelor din templu, iar închinarea la soare a inclus întâlniri sexuale ca parte a serviciilor de cult. Nu este nevoie de mult pentru

a vedea că, fără un angajament puternic al familiei, acest sistem de cult ar putea fi văzut ca fiind foarte atrăgător pentru inima carnală.

Un punct cheie pe care trebuie să-l facem este acela că atunci când dorința de putere devine cel mai mare obiectiv al nostru, identitățile reale ale celor pe care le căutăm nu mai devin importante. Identitatea unei persoane este vitală doar într-un sistem relațional unde relațiile sunt centrale. Sistemul de cult babilonian s-a rotit în jurul unui concept de 3 persoane care au fost legate misteric. Deoarece Nimrod a fost Fiul Semiramidei, dar și soțul ei și apoi s-a reîncarnat în Tammuz, identitățile reale ale indivizilor devin încheșurate într-un singur Dumnezeu misterios în trei persoane. Așa cum tocmai am afirmat, cunoașterea identității reale a indivizilor nu este vitală atunci când puterea este punctul central al cultului tău. Aceasta este complet opusă închinării Dumnezeului cerurilor. Este vital să cunoaștem identitatea Tatălui și a Fiului pentru a accesa bucuria și binecuvântarea relației lor. Identitățile lor nu trebuie confundate, amestecate sau făcute misterioase. Oriunde are loc acest proces, putem fi siguri că zeul puterii creat de Satan este închinat, nu Tatăl și Fiul Bibliei.

Atât în propria experiență, cât și cu cele pe care le-am ocupat într-un context creștin, am descoperit o mare confuzie cu privire la cine este de fapt abordat în anumite texte biblice și cu cine vorbim de fapt în rugăciune. Am auzit oamenii exprimând confuzia de multe ori despre cine se roagă de fapt și nu vor să jignească lăsând unul afară. Această confuzie provine direct din acest sistem babilonian și trădează căutarea puterii, mai degrabă decât căutarea Tatălui și a Fiului și a caracterului lor. Acest lucru este făcut complet fără să vrea din partea căutătorului, dar ceea ce este învățat îi conduce în această confuzie misterioasă. Sistemul babilonian a fost creat pentru a onora și iubi pe Dumnezeu; în timp ce, de fapt, este un mijloc de a-l uita și de a-l plasa pe om în locul Său.

În timp ce există o mulțime de istorii care ar putea fi menționate despre închinarea la soare din Babilon, punctele cheie pe care le căutăm sunt fundamentele filozofice în raport cu ceea ce Biblia dezvăluie despre Dumnezeu. Sistemul de cult Nimrod, Semiramis, Tammuz se concentrează pe următoarele

1. Credința în nemurirea inerentă
2. Puterea și puterea vin din interior
3. O respingere a tatălui / sistemului de binecuvântare în favoarea relației dictator / tiran - mamă / fiu
4. Relații de familie pervertite
5. Constructorii orașului și concentrați-vă pe achiziția de teritoriu și bunuri

Acest sistem este împlinirea promisiunii lui Satana că omul va deveni asemenea zeilor care știu binele și răul. Orice sistem de cult care include oricare dintre aceste atribute este influențat profund de împărăția Satanei. Să ne amintim că această formă de închinare s-a dezvoltat direct din frică, mândrie, rebeliune și perversiune sexuală, care se opune total Dumnezeului revelat în Biblie.

14. Linia de coborâre

Va fi util să observați pașii urmați de Nimrod și de asociații săi în formarea concepției lor despre Dumnezeu. Apostolul Pavel oferă o analiză foarte succintă a acestei perioade de timp și a efectului său asupra umanității. Vom folosi acest lucru ca cadru pentru această discuție.

La început Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său. Ne-am uitat la acest lucru în capitolul Realizat în imaginea Lui. O parte din motivul pentru care Dumnezeu l-a făcut pe om așa cum a făcut-o a fost să învețe universul mai multe despre relația dintre El însuși și Fiul Său. Observați cum afirmă Pavel:

Rom 1:19,20 Pentru că ceea ce poate fi cunoscut despre Dumnezeu este manifestat în ei; căci Dumnezeu le-a arătat. Căci lucrurile invizibile ale lui de la crearea lumii sunt văzute clar, fiind înțelese de lucrurile făcute, chiar și puterea lui eternă și Dumnezeirea; astfel încât să fie fără scuză:

Are sens complet că Satana ar ataca direct relația dintre soț / soție pentru a împiedica înțelegerea acestei cunoașteri a lui Dumnezeu. Pavel urmărește foarte scurt istoria lui Nimrod, o vom urma pas cu pas.

Rom 1:21-25 Pentru că, atunci când l-au cunoscut pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, și nici nu au fost recunoscători; dar au devenit zadarnice în imaginațiile lor și inima lor nechibzuită a fost întunecată. Învățându-se să fie înțelepți, au devenit nebuni și au schimbat slava lui Dumnezeu necuprins într-o imagine făcută ca un om coruptibil, și pentru păsări și fiare cu patru picioare și lucruri înfiorătoare. De aceea, Dumnezeu i-a renunțat și la necurăție prin poftele propriilor inimii lor, să-și dezonoreze propriile trupuri între ele: Cine a schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-a închinat și a slujit creaturii mai mult decât Creatorul, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

Ca nepot al lui Ham, Nimrod era clar conștient de Dumnezeul cerurilor. Dar când Nimrod a îmbrățișat minciuna că puterea nu venea de la Dumnezeu, ci din interior, a încetat să-L glorifice pe Dumnezeu sau să-i fie recunoscător pentru binecuvântările lui Dumnezeu. Acest lucru i-a

determinat pe Nimrod și asociații săi într-un sentiment fals sau zadarnic al cine erau. Rolurile bărbaților și femeilor stabilite cu grijă de Dumnezeu au fost întortocheate și pervertite și au tăiat canalul binecuvântării. Duhul dulce supus al Fiului lui Dumnezeu a fost împiedicat să intre în casele lor și mintea lor s-a întunecat. Așa-numita eliberare a femeilor și noua libertate sexuală au fost văzute ca fiind progresive și înțelepte, dar le-a făcut prosti.

Am remarcat că după moartea lui Nimrod, Semiramis a susținut că Nimrod era acum un zeu întrupat în Soare. Conceptul de dumnezeu era schimbat în om coruptibil. Omul a fost corupt în sensul său de unde i-a venit viața și s-a pierdut modelul divin pentru relația bărbat / femeie. Falsitatea cultului feminin pentru a accesa puterea lui Nimrod, renașterea lui Nimrod în Tammuz și în consecința închinare la natură care a implicat păsările, patru bătaii de picior și lucruri înfiorătoare au servit toate pentru a înfrâna imaginea lui Dumnezeu în om și a schimba adevărul lui Dumnezeu într-o minciună.

Zeul Babilonului era în esență închinarea și urmărirea puterii. Așa cum am spus mai devreme, urmărirea puterii are grijă puțin de identitatea ființelor închinare, personajele lor sunt mai puțin importante decât puterea lor. Amestecul misterios al identităților lui Nimrod, Semiramis și Tammuz a afectat direct identitățile bărbaților și femeilor și a modurilor lor de a se raporta între ele. Actul sexualității a devenit mai important decât identitățile implicate în el, iar simbolismul său a căpătat un sens total diferit.

Rom 1:26-28 Din această cauză, Dumnezeu le-a renunțat la necazuri necugetate, pentru că chiar și femeile lor au schimbat folosirea naturală în ceea ce este împotriva naturii: și, de asemenea, bărbații, lăsând uz natural al femeii, au ars în ele poftați unul spre altul; bărbați cu bărbați care lucrează ceea ce este nevăzut și primesc în sine acea recompensă a greșelii lor care a fost întâlnită. Și chiar dacă nu le-a plăcut să-l păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu le-a dat peste cap o minte reprobabilă, pentru a face acele lucruri care nu sunt convenabile;

Homosexualitatea este o progresie naturală pentru sistemul de cult babilonian. Actul sexului devine un mijloc de a primi putere de la cel angajat, după cum a menționat Semiramis. Conceptele de conducere și

depunere nu mai sunt relevante. Simțul biblic al masculinului și femininului se pierde în urmărirea autoînchinării și a puterii. Pavel descrie apoi rezultatul final:

Rom 1:29-32 Fiind plin de toată nedreptatea, curvirea, răutatea, lăcomia, răutatea; plin de invidie, crimă, dezbatere, înșelăciune, răutate; șoapte, Backbiters, urâți ai lui Dumnezeu, în ciuda, mândri, ticăloși, inventatori de lucruri rele, neascultători de părinți, fără înțelegere, ruptori de legământ, fără afecțiune naturală, implacabili, nemăritori: cine știe judecata lui Dumnezeu, că ei care săvârșesc astfel de lucruri sunt vrednici de moarte, nu numai că fac același lucru, dar au și plăcere în cei care le fac.

Oamenii se întreabă de ce există atâta violență, ură și imoralitate în lume! Romanii arată clar cum funcționează și de ce funcționează în acest fel. Deci, pe scurt, linia de coborâre este următoarea

1. Uitând că toată viața și binecuvântarea vin de la Tatăl și Fiul Său
2. O credință că omul are o sursă de viață inerentă
3. Distrugerea unității familiale care păstrează principiile de binecuvântare a conducerii și supunerii
4. O perversiune a sexualității.
5. O intensificare a sentimentelor de lipsă de valoare, frică, mândrie, mânie, ură și crimă din cauza lipsei de binecuvântare
6. O proiecție a relației umane corupte asupra lui Dumnezeu: însemnând o estompare a identităților și închinarea puterii asupra caracterului.

Acesta este procesul de a fi capturat de Babilon. Noțiunea biblică despre Babilon este mult mai mult decât un imperiu fizic. Reprezintă cel mai agresiv și violent atac asupra minții umane concepute vreodată. Puterea sa de a încerca mintea este respirația. Stealthul cu care operează este alarmant. Modurile și formele de funcționare ale acestuia sunt multiple. Forța lanțurilor sale este imposibil de rupt odată luată captiv - cu excepția...

Doar dacă învățăm povestea lui Avraam. Povestea lui Avraam oferă narațiunea esențială pentru a scăpa de Babilon. Avraam a venit din țara Babilonului, familia sa a fost implicată în închinarea Babilonului, dar Avraam a scăpat. Este extrem de semnificativ faptul că Pavel își începe

scrisoarea către romani vorbind despre puterea lui Dumnezeu în Evanghelie și apoi mai târziu detaliază acest proces în viața lui Avraam.

Rom 1:16-18 Căci nu-mi este rușine de Evanghelia lui Hristos, deoarece este puterea lui Dumnezeu spre mântuire tuturor celor care cred; la evreu mai întâi și, de asemenea, la grec. Căci acolo se descoperă neprihănirea lui Dumnezeu de la credință la credință: așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință. Căci mânia lui Dumnezeu se dezvăluie din cer împotriva oricărei nelegiuiri și nelegiuiri a oamenilor, care țin adevărul în nelegiuire;

Povestea lui Abraham a evadării din Babilon este chiar inima Evangheliei lui Hristos; la această poveste ne întoarcem alături pentru a afla procesul de anulare a acestei șase linii de coborâre, de rupere a lanțurilor Babilonului și de a striga "Babilonul a căzut!"

15. Chemat din Babilon

Închinarea idolică mistică a Babilonului a devenit aproape universală. Biblia spune:

Jer 51:7 Babilonul a fost o ceașcă de aur în mâna DOMNULUI, care a îmbătat tot pământul; națiunile au băut din vinul ei; de aceea națiunile sunt înnebunite.

Vinul din Babilon este învățăturile ei mistice despre Dumnezeu care confundă mintea ca și cum ar fi fost beat. Aceste învățături distrug familiile, taie binecuvântarea Tatălui Ceresc și creează un sentiment profund de lipsă de valoare, furie, nesiguranță, inclusiv nevoia disperată de putere.

Influența Babilonului a fost să transforme triburile de familie nomade în state teritoriale apărute de armate. Satele mici s-au transformat în orașe cu ziduri mai mari pentru o apărare mai ușoară. A trebuit să fie dezvoltat un sistem de impozitare care să ofere mâncare și arme armatelor. Impozitarea a cerut guvernului regelui tiranic să asigure majorarea impozitelor. Expunerea constantă la vărsarea de sânge i-a întărit pe bărbați și timpul sporit departe de familiile lor, combinat cu practicile de cult imoral au condus la o creștere accentuată a prostituției, care a devastat unitățile familiale și a tratat femeile puțin mai bine decât vitele, cu excepția cazului în care erau prostituate din templu, caz în care. erau bine îngrijite.

Acest proces făcea parte din planul Satanei de a dezamăgi imaginea lui Dumnezeu în om, de a-i îndepărta demnitatea și de a-l face sclav în propriile sale scopuri în războiul său împotriva lui Dumnezeu. Dumnezeu a răspuns cu dragoste milostivă și a chemat un bărbat să reconstruiască o împărăție de familie, bazată pe datoria tatălui de a binecuvânta, odată cu reclamarea acelei caracteristici cele mai prețioase - o soție supusă plină de viață care să învețe generației următoare cum să se supună Tatălui Ceresc și lui fiul. Avraam sau Abram, cum era cunoscut inițial, au trăit la scurt timp după vremea lui Nimrod, însă unele dovezi sugerează că viața lor s-a suprapus, când religia babiloniană domina o mare parte a pământului.

Gen 12:1-3 Domnul a spus lui Abram: „Scoate-te din țara ta și din familia ta și din casa tatălui tău, într-o țară pe care ți-o voi arăta: și voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta și îți voi face numele mare; și vei fi o binecuvântare; și eu îi voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta și vor blestema pe cel care te înjură; și în tine vor fi binecuvântate toate familiile pământului.

Locul pe care Abram urma să-l lase a fost chiar inima imperiului lui Nimrod, Caldeii.

Gen 11:26-28 Terah a trăit șaptezeci de ani și a născut pe Abram, Nahor și Haran. Acestea sunt generațiile din Terah: Terah a născut pe Abram, Nahor și Haran; iar Haran l-a născut pe Lot. Și Haran a murit înaintea tatălui său Terah în țara nașterii sale, în Ur din Caldei.

Dumnezeu a trebuit să-l scoată pe Abram din casa copilăriei sale pentru a rupe asociațiile și practicile de închinare cu care era obișnuit. Dumnezeu îl va binecuvânta pe Abram cu o cunoaștere a unei împărății familiale bazată pe relația Tatălui și a Fiului. Dumnezeu a întârziat copilul să aibă abilitățile lui Sarah până când au învățat amănunțit aceste principii.

Dumnezeu i-a făcut lui Abram o binecuvântare, stabilindu-l ca model de funcționare a unei familii. Toți cei care au adoptat principiile familiei lui Abram și Sarai vor găsi cheia pentru a primi binecuvântarea Tatălui Ceresc în inimile lor și a le oferi un sentiment puternic că sunt iubiți pentru cine sunt și nu pentru ce putere posedă. Marele regat promis lui Abram era condiționat de o structură familială clară.

Gen 18:18,19 De când Avraam va deveni cu siguranță o națiune mare și puternică, și toate națiunile pământului vor fi binecuvântate în El? Căci l-am cunoscut, pentru ca el să poruncească copiilor și gospodăriei sale după el, ca ei să păstreze calea Domnului, să facă dreptate și dreptate, ca Domnul să aducă lui Avraam ceea ce i-a vorbit. "

Expresia „Căci l-am cunoscut” dă un sentiment de relație foarte strânsă între Dumnezeu și Avraam, întrucât Dumnezeu l-a învățat cum să aibă grijă de soție și copii. El i-a explicat că a fost conceput de la început pentru ca

soțul și Tatăl să fie un canal pentru Tatăl Ceresc pentru a-și turna binecuvântarea de a fi bine mulțumit de ei. Nu numai că un soț și un Părinte s-au dotat cu o sămânță fizică pentru a fi hrănită de soția sa pentru a crește copii, dar i s-a dat și sămânță spirituală pentru a-i oferi soției sale un sentiment de apreciere și iubire și copiilor un sens și o valoare. Observați ce spune Proverbe despre acest lucru:

Prov 17:6 Copiii copiilor sunt coroana oamenilor bătrâni, iar slava copiilor este tatăl lor.

Abilitatea lui Avraam de a-și binecuvânta soția și copiii depindeau foarte mult de spiritul de supunere al lui Sarah; autoritatea lui era la fel de mare ca ea. Cu cât s-a rugat pentru conducerea soțului ei și cu încredere că Dumnezeu îl va binecuvânta cu cuvintele și decizia potrivite și se supune și avea încredere în cuvântul soțului ei, cu atât copiii ei vor vedea că ceea ce a spus a fost foarte important. Copiii se uită la mama lor pentru a stabili cât de important și puternic este cuvântul tatălui lor. Apostolul Petru ne spune cum Sarah a învățat să-l considere pe soțul ei.

1 Pet 3:5,6 Căci în acest fel, în vremurile anterioare, femeile sfinte care au avut încredere în Dumnezeu s-au împodobit și ele, fiind supuse propriilor soți, întrucât Sarah se supunea lui Avraam, numindu-l stăpân, ale cărui fiice ești dacă faci bun și nu se tem de nicio teroare.

De când Avraam și Sarah veniseră din Babilon, au învățat multe de făcut. Amândoi au făcut greșeli pe parcursul care au întârziat foarte mult nașterea lui Isaac a lui Isaac. După multe încercări și lecții, Avraam și Sarah au putut să-i permită lui Dumnezeu să-l binecuvânteze pe Isaac atât de mult cu Duhul Fiului Său, încât Isaac a fost dispus să se supună morții, chiar dacă Isus a fost dispus pe cruce. De asemenea, Avraam a învățat să comoară spiritul supunerii determinând să aibă încredere în Dumnezeu chiar și atunci când părea imposibil de făcut.

Gen 22:1, 2, 10-12 Acum, după aceste lucruri, Dumnezeu l-a testat pe Avraam și i-a spus: „Avraam!” Și a spus: „Iată-mă”. Atunci El a spus: „Ia acum fiul tău, singurul tău fiu Isaac, pe care îl iubești, și du-te în țara lui Moriah și oferă-i acolo ca o ardere

pe unul dintre munții cărora îți voi spune”. Și Avraam a întins mâna și a luat cuțitul să-lucidă pe fiul său. Dar Îngerul Domnului l-a chemat din cer și i-a spus: „Avraam, Avraam!” Așa că a spus: „Iată-mă”. Și El a spus: „Nu-ți pune mâna pe flăcău sau nu-i face nimic; deocamdată știu că te temi de Dumnezeu, deoarece nu mi-ai reținut fiul tău, singurul tău fiu, de la Mine”.

Este uimitor să te gândești că, în timpul vieții unui om, Dumnezeu a reușit să distrugă din mintea lui sistemul mistic înrobitor al Babilonului și să recupereze închinarea adevăratului Dumnezeu al Cerului. Călătoria lui Avraam din Babilon este fundamentală în propria noastră călătorie astăzi. Adevăratul Dumnezeu al Raiului și al Fiului Său ne cheamă de la falsii zei ai acestei lumi și în împărăția lor relațională de familie, unde valoarea noastră provine din relațiile noastre de familie și nu din lucrurile pe care le realizăm.

Principiile din această broșură sunt extinse în cartea numită *Life Matters* din Fatheroflove.info. Vă rugăm să obțineți o copie a acestei cărți pentru o explicație extinsă a sistemului de binecuvântare a familiei care învinge împărăția Satanei pur și simplu printr-o cunoaștere corectă a lui Dumnezeu și a Fiului Său.

Înțelepciunea lui Dumnezeu

Cel ce are Fiul are viață. De ce este așa? Căci în Fiul lui Dumnezeu stă inima curată a unui Fiu ascultător Tatălui Său. El face întotdeauna acele lucruri care îi plac Tatălui. El are, de asemenea, binecuvântarea și afecțiunea profundă a Tatălui. Inima Fiului se sprijină perfect în dragostea Tatălui Său.

Înțelepciunea Tatălui este să împărtășească spiritul Fiului Său iubit cu universul; un duh dulce, blând și ascultător, care iubește poruncile Tatălui Său. Hristos este înțelepciunea lui Dumnezeu și siguranța unei împărății relaționale iubitoare.

Acest duh blând iese din tronul lui Dumnezeu prin pomul vieții. Satana a respins pe Fiul lui Dumnezeu și pe duhul Său blând. Spiritul său rebel se afla în război cu Duhul blând, blând și ascultător al Fiului lui Dumnezeu. Acest spirit de rebeliune a fost trecut în rasa umană. În jertfa lui Hristos ni se oferă încă o dată acest duh duios. Secretul pentru a avea acest Duh este să știm cine sunt Tatăl și Fiul - aceasta este viața veșnică a cunoaște Tatăl și Fiul Său și a bea din fântâna de apă vie care curge de la tronul lui Dumnezeu și al Mielului.